

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 212.039 van 15 maart 2011
in de zaak A. 192.777/X-14.202.**

In zake : Francis BLONDEAU
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Pieter JONGBLOET
kantoor houdend te 1000 BRUSSEL
Jan Jacobsplein 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het VLAAMSE GEWEST, vertegenwoordigd door de Vlaamse
regering
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Paul Aerts
kantoor houdend te 9000 GENT
Coupure 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 28 mei 2009, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van 19 februari 2009 van de Vlaamse minister
van Financiën en Begroting en Ruimtelijk Ordening houdende inwilliging van het
beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen het besluit van 29 september 1994
van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams Brabant waarbij
aan Francis BLONDEAU de vergunning wordt verleend tot het plaatsen van een
lichte houten constructie zonder verdieping en fundering als schuilplaats voor
jagers te Lubbeek, Grotendries, kadastraal bekend sectie G, nr. 2391.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Wouter De Cock heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partij heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 18 februari 2011.

Staatsraad Pierre Lefranc heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pieter Jongbloet, die verschijnt voor de verzoekende partij, en advocaat Barbara Naessens, die loco advocaat Paul Aerts verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Wouter De Cock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker is eigenaar van een aantal percelen gelegen te Lubbeek, Grotendries, kadastraal bekend sectie G, nrs. 254/c, 251/a, 239/l, 254/d, 235/c en 238/f.

4. De politie van Lubbeek stelt op 24 augustus 1990 een proces-verbaal op lastens de verzoeker, wegens het uitvoeren van werken op een perceel gelegen te Lubbeek, Grotendries, kadastraal bekend sectie G, nr. 239/l zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning.

5. Het betrokken perceel is overeenkomstig het gewestplan Aarschot-Diest, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 november 1978, in natuurgebied gelegen.

6. De verzoeker dient op 22 november 1990 bij het college van burgemeester en schepenen van Lubbeek een regularisatieaanvraag in “voor het oprichten van een jachthok”, zijnde een houten constructie van 8,50 m op 7 m met in de voorgevel een deur en een raam, in de zijgevel links een deur en een raam, in de zijgevel rechts drie ramen en in de achtergevel twee ramen, afgewerkt met een zadeldak, en uitgevoerd in houten schaliën. De constructie bevat geen binnenindeling.

7. Het college van burgemeester en schepenen heeft op 10 april 1991, na ongunstig advies van de gemachtigde ambtenaar, de gevraagde stedenbouwkundige vergunning geweigerd. De bestendige deputatie van de provincieraad van Brabant heeft het door de verzoeker ingestelde beroep bij besluit van 29 september 1994 ingewilligd, en de gevraagde vergunning verleend.

8. Het beroep van de gemachtigde ambtenaar bij de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening tegen voormeld besluit van de bestendige deputatie wordt bij besluit van 2 april 1996 ingewilligd, en het besluit van de bestendige deputatie wordt vernietigd.

9. Bij besluit van 16 september 2003 van de Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie wordt, enerzijds, het voormelde besluit van 2 april 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke

Ordering ingetrokken en anderzijds, het beroep van de gemachtigde ambtenaar op basis van een nieuw onderzoek opnieuw ingewilligd.

Dit laatste ministerieel besluit wordt bij arrest nr. 180.460 van 4 maart 2008 vernietigd op vordering van de verzoeker.

10. Het beroep tot nietigverklaring van het voormelde ministerieel besluit van 2 april 1996 dat eveneens door de verzoeker werd ingesteld, werd verworpen bij arrest nr. 180.459 van 4 maart 2008 (tussenarrest) en nr. 187.897 van 13 november 2008 (eindarrest).

11. Op 19 februari 2009 neemt de Vlaamse minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening, na de hoorzitting van 7 oktober 2008, het bestreden besluit, waarbij opnieuw, enerzijds, het beroep van de gemachtigde ambtenaar, ingesteld tegen de beslissing van de bestendige deputatie van 29 september 1994, wordt ingewilligd, en, anderzijds, diezelfde beslissing van 29 september 1994 wordt vernietigd.

IV. Onderzoek van de ontvankelijkheid van het beroep

Standpunt van de partijen

12. De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring van de verzoeker omdat het hem “niet tot enig voordeel kan strekken” daar bij voormeld ministerieel besluit van 2 april 1996 het administratief beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen het voormeld besluit van 29 september 1994 van de Bestendige Deputatie werd ingewilligd en dit laatste besluit werd vernietigd zodat de bouwvergunning werd geweigerd. De vernietiging van het thans bestreden besluit wijzigt deze situatie voor de verzoeker niet.

13. De verzoeker repliceert dat “men zich (kan) afvragen waarom het Vlaamse Gewest het bestreden besluit dan getroffen heeft” aangezien “het (...) geen zin (heeft) te vernietigen wat al vernietigd is” en dat “uit de reden

waarom het Vlaamse Gewest het nodig heeft geacht te pogen het bestaande vernietigingsbesluit dd. 2 april 1996 te vervangen door een nieuw vernietigingsbesluit (...) het belang van beroeper (blijkt)”. Voorts stelt hij dat “hoewel naderhand niet vernietigd, (...) bij arrest nr. 180.460 (...) met kracht van gewijsde (werd) vastgesteld dat het ministerieel besluit dd. 2 april 1996 werd getroffen ingevolge een beroep van de gemachtigde ambtenaar dat onontvankelijk was” zodat uit dit arrest “niet anders (kan) worden afgeleid dat dit (laatste) besluit (...) onwettig is” en “de rechterlijke macht de plicht (heeft) om dit ministerieel besluit (...) buiten toepassing te laten” waardoor “het deputatiebesluit waarbij beroeper vergunning verkreeg rechtskracht herneemt en (...) beroeper zich hierop kan beroepen”. De verzoeker argumenteert nog dat de minister toepassing heeft gemaakt “van de nieuwe ontvankelijkheidsvoorwaarden van het beroep van de gemachtigde ambtenaar ingevoerd bij (d)ecreet dd. 21 november 2003, en waarvan conform de van toepassing zijnde decretale bepalingen toepassing mag worden gemaakt (...) evenwel zonder aan het gezag van gewijsde van dit arrest te raken” en dat de minister “door de onwettige herbeslissing (...) tracht (...) de bij arrest nr. 180.460 (...) vastgestelde onontvankelijkheid van het beroep van de gemachtigde ambtenaar te regulariseren” zodat hij “een evident belang (heeft) bij de nietigverklaring van het (bestreden) besluit”.

In de laatste memorie benadrukt de verzoeker nog dat de minister “niet eens over de mogelijkheid beschikte om dit (deputatie)besluit te vernietigen daar “hij (...) niet meer door enig beroep van de gemachtigde ambtenaar gevat” was en dat hij er om die reden “alle belang bij (heeft) om ter wille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer deze onwettige beslissing vernietigd te zien” zodat “enkel nog het ministerieel besluit dd. 2 april 1996 (zal) bestaan” waarin de minister “het beroep van de gemachtigde ambtenaar als onontvankelijk had dienen te verwerpen” zoals blijkt uit het voormelde arrest nr. 180.460 waarmee de hoven en rechtbanken “in het kader van de ambtshalve wettigheidstoetsing ex artikel 159 van de (...) grondwet (...) rekening (zullen) moeten houden”. De verzoeker voegt daar nog aan toe dat “in het bestreden besluit een aantal elementen staan opgenomen die twijfel zaaien over de duidelijke inhoud van arrest nr. 180.460” en dat hij ook daaruit belang put “om

het bestreden besluit (...) uit het rechtsverkeer verwijderd te zien”. De verzoeker verwijst nog naar rechtspraak waarin volgens hem wordt aangenomen dat de verzoekende partijen “hun belang behouden bij de vernietiging van stedenbouwkundige vergunningen waaraan titularissen hebben verzaakt” of bij een besluit dat zinledig of geen rechtseffect (meer) heeft “en dit omwille van het feit dat het behoort deze besluiten ter wille van de rechtszekerheid uit het rechtsverkeer” te verwijderen. Het thans bestreden besluit is volgens de verzoeker zinledig en moet worden geacht nooit enig rechtseffect te hebben gehad omdat “over het voorwerp van het bestreden besluit reeds een definitieve ministeriële weigeringsbeslissing bestaat, waarmee de (m)inister zich heeft uitgesproken over het door de gemachtigde ambtenaar ingestelde beroep”.

Beoordeling

14. In het voormelde arrest nr. 180.460 werd enerzijds in randnummer 2.2.3 – in fine – overwogen dat “het beroep van de gemachtigde ambtenaar bij de bevoegde Vlaamse minister werd (...) ingesteld met schending van een substantiële vormvereiste” en anderzijds de exceptie van de verwerende partij op grond van “de wijziging van artikel 53 van het Coördinatiedecreet bij artikel 67 van het decreet van 21 november 2003 (dat) de verzoeker geen belang meer heeft bij het inroepen van een schending van voormeld artikel 53” verworpen omdat het “de Raad van State – in geval van vernietiging van het bestreden besluit – niet toe(komt) vooruit te lopen op de beslissing van de bevoegde minister over de ontvankelijkheid van het beroep van de gemachtigde ambtenaar op grond van de gewijzigde bepalingen van artikel 53 van het Coördinatiedecreet”.

Het behoorde aan de minister om na het voormelde vernietigingsarrest nr. 180.460 van 4 maart 2008 en hangende het annulatieberoep van de verzoeker tegen het voormelde ministerieel besluit van 2 april 1996, dit laatste besluit desgevallend (opnieuw) in te trekken en het administratief beroep van de gemachtigde ambtenaar tegen het voormelde deputatiebesluit van 29 september 1994 opnieuw te beoordelen.

15. Ingevolge het voormelde verwerpingsarrest nr. 187.897 van 13 november 2008 kan evenwel de regelmatigheid van het voormelde ministerieel besluit van 2 april 1996 dat een individueel karakter heeft, niet meer worden betwist door de verzoeker voor de Raad van State, ook niet bij wege van een op artikel 159 van de Grondwet gesteunde exceptie van onwettigheid. Een gebeurlijke vernietiging van het thans bestreden besluit doet aan deze vaststelling niets af en laat derhalve dit ministerieel besluit van 2 april 1996 en het voor de Raad van State onbetwistbaar karakter ervan voortbestaan. Het verweer van de verzoeker kan dan ook niet worden gevolgd omdat het in essentie steunt op de onwettigheid van het voormelde ministerieel besluit van 2 april 1996. De verzoeker kan derhalve geen voordeel putten uit de gevraagde nietigverklaring. Bovendien is het gegeven dat een gebeurlijke vernietiging van het thans bestreden besluit kan bijdragen tot het buiten toepassing verklaren op grond van artikel 159 van de Grondwet door de gewone rechter van het ministerieel besluit van 2 april 1996, vreemd aan de finaliteit van het annulatieberoep, die er immers in bestaat onwettige bestuurshandelingen uit het rechtsverkeer te doen verdwijnen. Dit gegeven kan hoogstens een indirect, en dus ontoereikend, belang verantwoorden.

De exceptie is gegrond.

Het beroep is onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftien maart 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Johan Bovin,	staatsraad,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
bijgestaan door	
Astrid Truyens,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Astrid Truyens

Roger Stevens